

СУМА

ЧЕТИРЕСЕТ ИСТОРИИ ОТ ОТВЪДНОТО

SUM

Copyright © 2009, David Eagleman

All rights reserved

© Елена Филипова, *превод от английски*

© Фиделия Косева, *дизайнер на корицата*

© Сиела Норма АД

София • 2022

ISBN: 978-954-28-3966-8

От автора на „Мозъкът. Това си ти“,
„Жива мрежа“ и „Инкогнито“

ДЕЙВИД ИГЪЛМАН

СУМА

**40 ИСТОРИИ
ОТ ОТВЪДНОТО**

Превод от английски:
Елена Филипова

 ciela

СЪДЪРЖАНИЕ

СУМА	7
ЕГАЛИТАРИЗЪМ.....	10
ПРИЯТЕЛСКИ КРЪГ	14
ПРОИЗХОД НА ВИДОВЕТЕ	17
ИСПОЛИНКТА.....	20
МЕРИ.....	25
ПЕРСОНАЖИТЕ.....	29
МЕТАМОРФОЗА.....	32
ЛИПСА	35
СПИРАЛИ	38
РАЗМЕРИ.....	41
СЦЕПЛЕНИЕ	43
СТРАХ.....	46
ОЗ.....	48
ГОЛЕМИТЕ НАДЕЖДИ.....	51
ОГЛЕДАЛА.....	55
ВЕЧНОСТ.....	57
НЕЕСТЕСТВЕННОТО	59
РАЗСТОЯНИЕ	63
ЮЗДИ	65
МИКРОБ	68
ЛИПСА	70
БЛУЖДАЕЩ ОГЪН.....	73
СТИМУЛ.....	76

ФИНАЛЕН КЛЮЧ.....	80
БИС.....	84
ПРИЗМА	88
НЕИЗРАЗИМО.....	92
ПАНТЕОН	95
ИМПУЛС.....	98
КВАНТ	102
СЪХРАНЕНИЕ	104
НАРЦИС	110
СЕМЕ	114
ГРОБИЩЕТО НА БОГОВЕТЕ.....	118
ВЕРООТСТЪПНИЧЕСТВО	123
КОДОВЕ	126
УСЛОВНО НАКЛОНЕНИЕ.....	130
ТЪРСЕНЕ	133
ОБРАТ	137

СУМА

В откъдния живот повтаряш отново всичките си преживявания, но този път събитията са преаредени по нов начин – всички моменти от сходен тип са групирани заедно.

Прекарваш два месеца в шофиране по улицата пред дома си, седем месеца в правене на секс. Спиш трийсет години, без да отваряш очи. Пет месеца подред прелистваш списания, докато се диш в тоалетната.

Изпитваш цялата си болка наведнъж, всичките ѝ двайсет и седем напрегнати часа. Чупят се кости, блъскат се коли, реже се кожа, раждат се бебета. Минеш ли веднъж през това, в останалия ти оттатъшен живот повече няма болка.

Но това не означава, че той винаги е приятен. Прекарваш шест дни в рязане на ноктите си. Петнайсет месеца в търсене на изгубени вещи. Осемнайсет месеца в чакане на опашка. Две години скука – гледане през прозореца на автобуса, чакане на терминала на летището. Една година в четене на книги. Очите те болят и те сърби, защо-

то не можеш да си вземеш душ, докато не дойде време за маратона ти от двеста дни къпане. Две седмици в чудене какво се случва, когато умреш. Една минута в осъзнаване, че тялото ти пада. Седемдесет и седем часа в объркване. Един час в осъзнаване, че си забравил нечие име. Три седмици в проумяване, че грешиш. Два дни в лъжение. Шест седмици в чакане за зелен светофар. Седем часа в повръщане. Четиринайсет минути в преживяване на чиста радост. Три месеца в пране. Петнайсет часа в полагане на подписа ти. Два дни във връзване на обувките ти. Шейсет и седем дни на разбито сърце. Пет седмици в шофиране след изгубване на пътя. Три дни в пресмятане на бакшиши в ресторанта. Петдесет и един дни в решаване какво да облечеш. Девет дни в преструване, че знаеш за какво се говори. Две седмици в броене на пари. Осемнайсет дни в разглеждане на хладилника. Трийсет и четири дни в копнеж. Шест месеца в гледане на реклами. Четири седмици в седене и размишляване дали няма нещо по-добро, което да правиш с времето си. Три години в преглъщане на храна. Пет дни в занимания с копчета и ципове. Четири минути в чудене как ли би изглеждал животът ти, ако пренаредиш събитията. В тази част от отвъдния си живот си представяш нещо подобно на своя Земен живот и тази мисъл е блаженство – живот, в който епизодите са разделени на малки късчета, лесни за

преглъщане, където моментите не се проточват, където човек изпитва радостта да скача от едно събитие към следващото като дете, подрипващо от място на място върху парещия пясък.

ЕГАЛИТАРИЗЪМ

В откъдния живот откриваш, че Бог разбира сложността на живота. Тя отначало се е поддала на натиска на колегите Си и е устроила Своята вселена като всички други богове, с двоично категоризиране на хората на добри и зли. Но не след дълго е осъзнала, че хората могат да бъдат добри в много отношения и едновременно с това покварени и ниски в други. Как да отсъди кой да отиде в Рая и кой – в Ада? Дали не е възможно, замислила се Тя, един мъж да върши злоупотреби и все пак да дарява за благотворителни каузи? Дали не може една жена да е прелюбодейка, но да носи наслада и сигурност в живота на двама мъже? Дали едно дете не може да издаде неволно тайни, които да разбият семейство? Разделянето на населението на две категории – добри и лоши – Й изглеждало по-смислена задача, докато била по-млада, но с опита тези решения ставали по-трудни. Тя съставила сложни формули, за да претегля стотици фактори, и пуснала компютърни програми, от които излизали дълги ленти хар-

тия с вековечни решения. Но чувствителността Й се разбунтувала срещу тази автоматизация и когато компютърът произвел решение, с което не била съгласна, Тя използвала случая, за да му дръпне яростно щепсела. Този следобед тя изслушвала оплакванията на мъртвите от две воюващи държави. И двете страни били страдали, и двете имали основателни оплаквания, и двете излагали усърдно каузата си. Тя закрила ушите Си и застенала от мъка. Знаела, че Нейните хора са многоизмерни, и не можела повече да живее със строгата архитектура от младежките Си избори.

Не всички богове страдат заради това – ние можем да се смятаме за късметлии, че след смъртта си ще отговаряме пред един Бог с дълбока чувствителност към криволичещите сърца на Своите творения.

Месеци наред Тя се мъкнала унило из всекидневната Си в Рая с глава, клюмнала като тръстика, докато опашките се трупали. Съветниците Й Я съветвали да делегира вземането на решения, но Тя обичала Своите хора прекалено много, за да ги повери на грижата на някой друг.

В момент на отчаяние Й хрумнала мисълта всички да чакат на опашката безкрайно, оставяйки ги да измислят сами какво да правят. Но тогава една по-добра идея се появила във великодушния Й дух. Можела да си го позволи – щяла да отре-

ди на всекиго, и на последния човек, място в Рая. В края на краищата всеки имал в себе си нещо добро, това било част от заложените спецификации. Новият Й план събудил живостта в походката Й, върнал руменината на бузите Й. Тя закрила дейността на Ада, уволнила Дявола и довела и последния човек при Себе Си в Рая. Новодошли или ветерани, нечестиви или праведни – при новата система всеки получава равно време за разговор с Нея. Повечето хора Я намират за малко бърбтива и престараваща се, но Тя не може да бъде упрекната в липса на загриженост.

Най-важната страна на новата Й система е, че всеки получава еднакво отношение. Няма вече огън за някои и арфова музика за други. Отвъдният живот вече не се определя от походни легла или водни спални, сурови картофи или суши, топла вода или шампанско. Всеки е брат с всички и за пръв път е осъществена една идея, която така и не е дала плод на Земята – истинското равенство.

Комунистите са слисани и раздразнени, защото най-после са постигнали съвършеното общество, но само с помощта на един Бог, в когото не искат да повярват. Меритократите са сачисани, че са заседнали за цяла вечност в една система без стимули в един кюп с разни левичари. Консерваторите нямат бедняци, които да презират, либералите нямат потъпкани, които да издигат.

И така, Бог седи на ръба на леглото Си и ридае нощем, защото всички са единопдушни само в едно – че се намират в Ада.